

Програма
фахових вступних випробувань на
Галузь знань 02 Культура і мистецтво,
Спеціальність 026 Сценічне мистецтво (театрознавство)
ОР «Магістр»

2016 р.

Театрознавство

1. Teatroзнавство як наука, його складові.
2. Театральна критика як практичне teatroзнавство.
3. Предмет і завдання театральної критики.
4. Етапи розвитку науки про театр.
5. Театр і суспільство: принцип віддзеркалення, евристичні, естетично-виховні, суспільно-громадянські функції.
6. Жанри театральної критики, їхні особливості та призначення.
7. Творчий портрет митця (режисера, актора, сценографа) у театральній критиці: завдання, особливості, вимоги.
8. Рецензія на виставу – основний жанр театральної критики. Складові театральної рецензії.
9. Оглядова стаття як театральньо-критичний жанр. Різновиди театральних оглядів.
10. Морально-етичні засади праці театрального критика.
11. Іван Франко – історик українського театру та театральний критик.
12. Типи театральних колективів (академічний, студійний, державний, приватний): завдання, структура, особливості.
13. Репертуарна політика театру та її вияв у творчій діяльності сценічних колективів (на прикладі професійних театрів України).
14. Три текстові рівні постанови (за К. Бальме).
15. Типологія постанов (за К. Бальме).
16. Моделі аналізу постанови: трансформаційний аналіз.
17. Моделі аналізу постанови: структурний аналіз.
18. Teatroзнавчий аналіз вистави. Три підходи: “процесуальний”, “естетичний”, “рецептивний”.
19. Драматургія і театр: проблеми сценічної інтерпретації української класики на сучасній сцені.
20. Драматургія і театр: проблеми сценічної інтерпретації зарубіжної класики на сучасній сцені
21. Драматургія і театр: проблеми інтерпретації сучасної української п’єси на сучасній сцені.
22. Драматургія і театр: проблеми сценічної інтерпретації зарубіжної сучасної п’єси на українській сцені.
23. Порівняльний аналіз п’єси і вистави: тема, ідея, жанр, конфлікт.
24. Порівняльний аналіз п’єси і вистави: сюжет і фабула, архітектоніка і композиція, система образів.
25. Порівняльний аналіз п’єси і вистави: просторово-часові характеристики, хронотоп.
26. Порівняльний аналіз п’єси і вистави: мовні характеристики персонажів.
27. Актор як професія: особливості творчості, місце у структурі вистави.
28. Розвиток аматорського акторського мистецтва в історичному аспекті.
29. Розвиток професійного акторського мистецтва в історичному аспекті.
30. Співвідношення аматорського та професійного акторського мистецтва у сучасному та зарубіжному українському театрі.

31. Психологія творчості актора.
32. К. Станіславський: робота актора над собою.
33. К. Станіславський: робота актора над роллю.
34. К. Станіславський: режисерські примірники вистав (за вибором студента).
35. М. Чехов про методологію роботи актора над роллю.
36. Епічний театр Бертольда Брехта та система “очуднення”.
37. Лесь Курбас та мистецькі принципи “перетворення”.
38. В. Мейерхольд і “біомеханіка”.
39. Є. Вахтангов та його внесок у театральну реформу.
40. Театр жорстокості А. Арто: світоглядні засади, естетика, технологія.
41. Режисура як професія. Історія становлення та основні функції.
42. Поняття “партитура” у драматичному театрі. Режисерська партитура.
43. Релігійний театр в Україні: історичний аспект і сучасна практика.
44. Просторове рішення вистави. Типи сценічних просторів.
45. Мізансцена, її визначення та місце у театральній образності. Типи мізансцен.
46. Музичне рішення у драматичній виставі.
47. Режисер і актор в роботі над виставою: методи, проблеми.
48. Простір, час, ритм у театрі. Лесь Курбас про простір, час, ритм на сцені.
49. Пластика актора. Евдженію Барба про мову тіла сучасного актора.
50. Пітер Брук – видатний режисер світового театру. Творчий метод та вистави.
51. “Порожній простір” П. Брука: основні положення книги.
52. Є. Гротовський – реформатор сучасного європейського театру.
53. А. Васильєв – провідний режисер сучасного російського театрального простору.
54. С. Данченко – провідний український режисер останньої третини ХХ ст.
55. Ф. Стригун – актор, режисер, мистецький керівник Львівського національного театру ім. М. Заньковецької.
56. В. Кучинський – організатор, мистецький керівник та режисер Львівського театру ім. Леся Курбаса.
57. В. Сікорський – режисер Львівського національного театру ім. М. Заньковецької.
58. А. Бабенко - режисер Львівського національного театру ім. М. Заньковецької.
59. Молода режисура у сучасних театрах м. Львова.
60. Режисер і п’єса: мотивація вибору, поняття “репертуарних ліній” у творчості режисера.
61. Режисерський задум та ідейно-мистецьке вирішення вистави: етапи реалізації.
62. Дієвий аналіз п’єси та його використання у режисерській практиці. Перший та останній конфліктний факт вистави.
63. Матеріал режисури.
64. Проблема авторства в режисурі.
65. Репертуарні лінії режисера як його творча характеристика.
66. Психологія сприйняття простору вистави та використання її законів у режисурі.
67. Режисер і композитор у роботі над виставою.
68. Режисер і хореограф у роботі над пластичним вирішенням вистави.
69. Театральні фестивалі України. Їхні цілі, програми, діяльність, досвід.
70. Театральні періодичні видання в Україні: історія, географія, сучасний стан.
71. Розвиток української акторської школи у Львові.

Історія світового театру

1. Роль античної культури в історії розвитку світового театру.
2. Давньогрецька трагедія: Есхіл, Софокл, Евріпід.
3. Давньогрецька комедія. Творчість Аристофана.
6. “Поетика” Арістотеля: поняття катарсису як естетичної категорії у театральному мистецтві Давньої Греції.

7. Роль хору в давньогрецькому театрі. Особливості його сценічної функції в трагедії та комедії.
9. Новоаттична комедія доби еллінізму. Творчість Менандра.
10. Театральне мистецтво Римської республіки. Драматурги жанру трагедії: Лівій Андронік, Гней Невій і комедії: Плавт і Теренцій.
11. Трагедія в епоху римської імперії. Творчість Сенеки.
12. Театральні жанри доби Середньовіччя: літургія, напівлітургія, міраклъ, містерія, мораліте, фарс; їхні особливості.
13. Італійський театр доби Відродження. Комедія дель арте.
14. Театр доби Відродження в Іспанії. М. де Сервантес та П. Кальдерон. драматургія.
15. Театр доби Відродження в Англії. Попередники В. Шекспіра.
16. Естетика “єлизаветинського театру”: сценічний простір, спосіб гри акторів, комунікація з глядачем. Театри Лондона.
17. В. Шекспір. Періодизація творчості. Коротка характеристика періодів.
18. Театр французького класицизму. Творчість П. Корнеля.
19. “Бургундський отель” і творчість Ж. Расіна.
20. Творчість Ж. Б. Мольєра і його театральна труппа.
21. “Поетичне мистецтво” Нікола Буало. Організація “Комеді Фрасез”.
22. Французька драматургія XVIII ст. Поява міщанської драми як прояв світоглядної катини Просвітництва. Д. Дідро – драматург і теоретик драми. Творчість Вольтєра.
23. Реформа італійської комедії у XVIII ст. Карло Гольдоні – засновник італійської національної літературної комедії.
24. Г. Е. Лессінг. Естетичні погляди і критична діяльність.
25. Й. В. Гете. Літературна та театральна діяльність. Філософська драма “Фауст”.
26. Драматургія Ф. Шіллєра та її значення для розвитку європейського театру.
27. Англійське сценічне мистецтво XVIII ст.: “Друрі-Лейн”, “Ковент-Гарден”. Акторське мистецтво: Т. Баттертон, Дж. Квін, Д. Гаррік.
28. Французька романтична драма XIX ст. Формування основних засад романтичної драми у передмові до драми “Кромвель” В. Гюго.
29. Французьке сценічне мистецтво XIX ст.: Тальма, М-м Марс, М-ль Жорж, Рашель.
30. Англійське сценічне мистецтво XIX ст. Е. Кін та Г. Ірвінг: провідні англійські актори XIX ст.
31. Діяльність Саксо-Майнінгенської труппи та її вплив на розвиток європейського татру кінця XIX ст..
32. Реалізм і натуралізм у Франції: від Е. Золя до А. Антуана.
33. Реалізм і натуралізм у Росії: творчість К. Станіславського, В. Немировича-Данченка, А. Чехова.
34. Символізм у драматургії і театрі: драматургія М. Метерлінка; теорія та практика А. Аппія, нове мистецтво акторської гри Е. Далькроза.
35. Експресіонізм як художньо-стильовий напрям у мистецтві, зокрема, в зарубіжній драматургії та театрі.
36. Експресіонізм та його модифікації у Росії: творчість Всеволода Мейєрхольда, М. Євреїнова, О. Таїрова, Є. Вахтангова .
37. Полістилістика творчості Макса Рейнгардта.
38. Епічний театр Бертольда Брехта.
39. Естетичні засади театрального об’єднання «Картелю чотирьох»: творчість Шарля Дюлена та Луї Жуве, Гастона Баті та Жоржа Пітоєва.
40. Французька «інтелектуальна драма»: Жан Ануй, Жан Жіроду, Арман Салакру. (2)
41. Теорія «театру жорстокості» Антонєна Арто.
42. Драматургія Луїджі Піранделло – філософсько-психологічні особливості, композиція, образи.

43. Фольклорні традиції, засоби фарсу, поетична символіка у драматичних творах Гарсія Лорки.
44. Театр абсурду – заснування, основні естетичні принципи, представники.
45. Американські драматурги Юджин О'Ніл, Кліфорд Одетс, Ліліан Хелман, Торнтон Уальдер – стилістичні особливості творчості, репертуарність творів.
46. Англійська драматургія 50-60-х рр. ХХ ст. – основні стилістичні та ідейні напрямки.

Історія українського театру

1. Пратеатральні елементи в українських обрядових циклах.
2. Розвиток шкільного театру в Україні. Барокові засади шкільної драми.
3. Кріпацький театр на Україні як мистецьке та соціальне явище.
4. Перший професійний український театр. Історія створення, репертуар, виконавці.
5. Реформа сценічного мистецтва М. Щепкіна та її значення в розвитку українського й російського театру ХІХ ст.
6. Професійний український театр в Галичині. Історія створення, репертуар, персоналії (друга половина ХІХ ст.).
7. Розвиток українського театру у другій половині ХІХ ст.: “театр корифеїв” – історія створення, естетика, організаційні засади.
8. М. Кропивницький – видатний український театральний діяч, режисер, антрепренер, актор, педагог, драматург.
9. М. Заньковецька – видатна українська актриса. Творчий доробок та його значення у формуванні національної сцени.
10. М. Садовський – видатний театральний діяч, актор, режисер.
11. Розвиток української професійної сцени у перші десятиліття ХХ ст. Театр Миколи Садовського та його місце в історії національного театру.
12. Українська модерна драматургія початку ХХ ст. та її значення для розвитку українського театру.
13. Особливості драматургічної творчості Лесі Українки. Новаторство в царині жанрів. Місце та значення в формуванні засад модерного українського театру.
14. Йосип Стадник – видатний діяч української сцени в Галичині першої половини ХХ ст. Особливості репертуарної політики та антрепренерської діяльності.
15. Формування модерного філософського та мистецького світогляду Леся Курбаса. Відень-Львів.
16. Лесь Курбас – актор театру товариства “Руська бесіда”, “Тернопільських театральних вечорів”, Театру Миколи Садовського.
17. Лесь Курбас та театральна реформа у практиці “Молодого театру”.
18. Лесь Курбас і його праця у “Кийдрамте”.
19. “Березіль”: київський період. Естетичні пошуки, репертуарні лінії, вистави.
20. “Березіль”: харківський період. Естетичні пошуки, репертуарні лінії, вистави.
21. Останній період життя та творчості Л. Курбаса (1933 –1937).
22. Створення перших державних театрів в Україні (1917/1918).
23. Авангардні пошуки українського театру 1920-х рр.
24. В. Блавацький і діяльність театру “Заграва” (1933 – 1938).
25. Український театр на окупованих землях в період Другої світової війни.
26. Діяльність Львівського оперного театру (1941 –1944).
27. Український театр в діаспорі (після 1944 р.): проблеми адаптації та виживання.
28. Український театр в добу “шістдесятництва”: репертуар, режисери, актори.
29. Основні тенденції розвитку українського театру у 1970 – 1980 рр.
30. Національний академічний драматичний театр ім. І. Франка: історичний огляд.
31. Національний академічний драматичний театр ім. М. Заньковецької: історичний огляд.

32. Сергій Данченко – видатний український режисер. Загальна характеристика творчості.

Теорія драми

1. Теорія драматургії в історичному розвитку: основні концепції, естетичні орієнтації, представники.
2. Генологія. Жанри драматургії
3. Вистава як інтерпретація драматургічного тексту.
4. Матеріал п'єси і вистави.
5. Тема та ідея п'єси і вистави.
6. Жанр п'єси і вистави.
7. Конфлікт у п'єсі та виставі. Типи конфліктів.
8. Розв'язання конфлікту у п'єсі та виставі.
9. Фабула у п'єсі та виставі.
10. Сюжет у п'єсі та виставі.
11. Драматична дія у п'єсі та виставі.
12. Хронотоп драми (художній час і простір), особливості його сценічного втілення.
13. Дійові особи у п'єсі та виставі.
14. Мова персонажів у п'єсі та виставі.
15. Закон “трьох єдностей” та його застосування у драматургії.
16. Арістотель «Поетика» - перша праця з теорії драми. Основні положення праці.
17. Антична теорія драматургії (за “Поетикою” Арістотеля). Категорії мімезису і катарсису, якісні та кількісні елементи структури трагедії, жанрова специфіка трагедії і комедії.
18. Основні категорії теорії драматургії: драма, драматургія, драматург, драматизм .
19. Теорія драматургії в XIX столітті
20. Сильові пошуки драматургії першої половини XX століття.
21. Жанрова специфіка трагедії.
22. Драма серед літературних родів: риси родової специфіки.
23. Комедія як жанр драматургії. Засоби вираження комічного.
24. Поняття драматичної дії.
25. Теорія драматургії у XX столітті.
26. Драматургічний дискурс (діалог, монолог, полілог, дискурс автора і персонажів, поетична / прозова форма мовної організації)

Сценографія

1. Художник у театрі: історичний аспект.
2. Театрально-декораційне мистецтво: історичні межі та естетичні особливості.
3. Сценографія: визначення, історичні межі, особливості мистецької мови.
4. Поняття конфлікту у сценографії.
5. Поняття композиції у сценографії.
6. Предметний світ вистави.
7. Живописні декорації: складові, естетичні особливості.
8. Театральний костюм як складова сценографічного вирішення вистави.
9. Бутафорія та реквізит як складові сценографічного вирішення вистави.
10. Основні функції сценографії.
11. Місце та мова сценографії у музичному театрі.
12. Місце та мова сценографії у драматичному театрі.
13. Місце та мова сценографії у театрі ляльок.
14. Типи декорацій.
15. Етапи роботи художника над сценографічним вирішенням вистави.
16. Ескіз до вистави та його місце у роботі над сценографічним вирішенням вистави.

17. Макет до вистави та його місце у роботі над сценографічним вирішенням вистави.
18. Режисер і художник: пошуки зорово-емоційного вирішення вистави.
19. Видатні українські сценографи: Євген Лисик.
20. Видатні українські сценографи: Данило Лідер.

Театр ляльок

1. Витоки та генеза театру ляльок.
2. Класифікації різновидів ляльок театру.
3. Лялька дитяча і лялька театральна.
4. Подвійна природа ляльки.
5. Естетичні функції маски, її різновиди та їх класифікація.
6. Ширма та ляльководіння у відкритому просторі.
7. "Живий план" у театрі ляльок.
8. Театр ляльок в античній театральній культурі.
9. Український вертеп як двоєдина модель суспільства, поєднання сакрального та народного.
10. Сучасні художники в українському ляльковому театрі.
11. Сучасні українські театри ляльок та провідні режисери.
12. Український вертеп як двоєдина модель суспільства, поєднання сакрального та народного.
13. Найдавніші театри маріонеток Індії.
14. Японський ляльковий театр Нінгію—дзендзурі або “Бунраку”.
15. Гордон Крег – теоретик театру маріонеток.
16. Театр тіней “Ваянг—куліт” Малайзії та Індонезії.
17. Російський персонаж Петрушка: основний сюжет вистави та організація видовища.
18. Італійська лялькова комедія імпровізацій: витоки, організація, персонажі.
19. Біблійні сюжети в історії лялькового театру.
20. Сучасний театр ляльок України (кінець 70-х - 90-ті роки).
21. Теоретичні погляди, творчий метод Сергія Образцова.
22. Міжнародні лялькові фестивалі в Україні.
23. Сучасні українські театри ляльок та провідні режисери.

Програма затверджена на засіданні кафедри театрознавства та акторської майстерності 8 лютого 2016 р., протокол № 6/152.

Програма затверджена на засіданні Вченої ради факультету 23.02.2016 р., протокол № 6 (122)